

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 18.12.1965, sp. zn. 4 Cz 155/65, ECLI:CZ:NS:1965:4.CZ.155.1965.1

Číslo: 15/1966

Právní věta: Výrok rozsudku, podle něhož je žalovaný povinen platit na výživu nezletilé určitou peněžitou částku s tím, že má právo započítat si všechny platby, které platil na výživném pro nezletilou, není určitý. Při posuzování majetkových poměrů rodiče je nutno přihlídnout i k vynaloženým nákladům, které byly použity i ve prospěch nezletilého dítěte.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 18.12.1965

Spisová značka: 4 Cz 155/65

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Příspěvek na výživu dítěte, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1964 Sb. § 85

§ 100

§ 120

§ 6

§ 96 99/1963 Sb. § 5

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Trnavě rozhodoval o výchově a výživě nezl. A. M., nar. 20. ledna 1950. Její rodiče D. M. a M. M., kteří mají kromě nezletilé ještě tři - dnes již zletilé děti, bydlí sice podle obsahu spisu v jednom bytě, nežijí však spolu a je mezi nimi v běhu rozvodové řízení.

Rozhodnutím okresního soudu byla nezletilá svěřena do výchovy matce a otci bylo uloženo, aby platil na výživném pro nezletilou 300 Kčs měsíčně od

12. února 1964. Na úhradu již splatného výživného byly mu povoleny splátky po 100 Kčs měsíčně.

Krajský soud v Bratislavě rozsudek okresního soudu změnil potud, že otci bylo uloženo platit výživné pro nezletilou již od 1. ledna 1964 s tím, že má právo započítat si všechny platby, které platil na výživném pro nezletilou. Jinak byl rozsudek okresního soudu potvrzen.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozsudkem krajského soudu v Bratislavě, pokud jím bylo otci nezletilé uloženo, aby platil výživné pro

nezletilou v částce 300 Kčs měsíčně od 1. ledna 1964 s tím, že má právo si započítat platby, které na toto výživné již učinil, byl porušen zákon, a toto rozhodnutí v uvedeném rozsahu zrušil.

Z odůvodnění:

Rozsudky, kterými se ukládá účastníku řízení povinnost, mají být jasné, určité a srozumitelné tak, aby mohly být spolehlivým podkladem pro event. nařízení výkonu rozhodnutí. To platí i o rozsudcích, kterými je rozhodováno o vyživovací povinnosti k nezletilým dětem. Rozsudek krajského soudu takový jasný a určitý výrok neobsahuje, neboť je v něm sice otci nezletilé uloženo, aby platil výživné 300 Kčs měsíčně od 1. ledna 1964, je mu však současně dáno právo, aby si na toto výživné započítal všechny přesně nezjištěné a nevyčíslené platby, které platil na výživném pro nezletilou. Krajský soud toto své rozhodnutí odůvodnil tím, že otec nezletilé uhradil na výživném určité částky, které nemohly být přesně zjištěny, poněvadž se rodiče ve svých vyjádřeních rozcházel, a proto bylo ve výroku vysloveno, že do dlužného výživného si má právo započítat to, co již na výživném zaplatil sumou, kterou prokáže. Tento závěr krajského soudu není správný, neboť vznikly-li během řízení pochybnosti o tom, zda a kolik otec na výživném pro nezletilou zaplatil, event. zda a v jakém rozsahu jí poskytoval zaopatření in natura, bylo na krajském soudu, aby buď sám tyto pochybnosti doplněním řízení odstranil, nebo aby dal okresnímu soudu po zrušení jeho rozhodnutí pokyny, v jakém směru by bylo třeba doplnit řízení. Teprve až by měl bezpečně zjištěno, kolik otec na výživném pro nezletilou, ať již v penězích, či in natura, uhradil, a kolik tedy by mu mělo být zaúčtováno na dlužné výživné, mohl spolehlivě stanovit počátek jeho vyživovací povinnosti vůči nezletilé.

Pro stanovení výše výživného jsou rozhodnými odůvodněné potřeby oprávněného a schopnosti a možnosti povinného (§ 96 odst. 1 zák. o rod.). Je proto třeba při posuzování majetkových poměrů otce nezletilého dítěte přihlídnout nejenom k částkám, které jsou nutné k úhradě jeho osobních potřeb, ale i částkám, které otec vynakládá ze svého na společnou domácnost. V takovém případě nejde – jak se domnívá krajský soud – o kompensaci výživného a takto vynaložených nákladů, nýbrž jde o náklady otcem vynaložené, které ovlivňují jeho majetkové poměry a které jsou použity i ve prospěch nezletilého dítěte.

Měl se proto krajský soud zabývat jednak přednesem otce nezletilé, že sice od 1. ledna 1964 neplatí pravidelně pro nezletilou výživné, že však přesto zaplatil určité peněžité částky na úhradu jejích osobních potřeb, a jednak přednesem matky nezletilé, která uvedla, že jí otec zaplatil na výživném pro nezletilou v roce 1964 – 1965 celkem 1020 Kčs. Měl se dále zabývat tvrzením otce, že vzhledem k tomu, že s matkou dítěte, nezletilou a ostatními dětmi bydlí v jednom bytě rodinného domku, nesl sám náklady, které byly vynaloženy i ve prospěch matky, zletilých dětí a i nezletilé. K tomu si měl soud především podrobně vyslechnout oba rodiče. Pokud by mezi jejich výpověďmi byly rozpory, měly být provedeny další důkazy, zejména měly být slyšeny tři zletilé děti, které dosud bydlí zřejmě s rodiči v jednom bytě nebo do něho alespoň dojíždějí, a event. měla být vyslechnuta i nezletilá, která je narozena v roce 1950, a která by se proto mohla o těchto skutečnostech již sama vyjádřit.

Krajský soud tím, že rozhodoval, aniž by si náležitě zjistil všechny rozhodné skutečnosti, porušil zákon v ustanoveních § § 5, 6, 100 a 120 o. s. ř., ve spojení s ustanoveními § § 85 a násl. a 96 a násl. zák. o rod.